

Sygn. akt I C 236/20

PROTOKÓŁ

posiedzenia niejawnego

Dnia 18 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

na posiedzeniu niejawnym rozpoznał sprawę z powództwa P. F., A. F.

przeciwko M. K., Ł. K. (1), F. P.

o zaniechanie naruszeń prawa własności i przywrócenie stanu zgodnego z prawem

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 11.00 zakończono o godz. 11.30

Strony na posiedzenie nie stawiły się – niezawiadomione.

Sąd postanowił:

- 1) uznać sprawę za wyjaśnioną do rozstrzygnięcia,
- 2) na podstawie art. 15 zys² ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19 zamknąć rozprawę i wydać wyrok na posiedzenie niejawnym.

Przewodniczący:

Sygn. akt I C 236/20

Dnia 18 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 października 2021r. w N.

sprawy z powództwa P. F., A. F.

przeciwko M. K., Ł. K. (1), F. P.

o zaniechanie naruszeń prawa własności i przywrócenie stanu zgodnego z prawem

I. nakazuje pozwanym M. K., Ł. K. (1) i F. P., aby zaprzestali naruszeń prawa własności nieruchomości powodów składającej się z działki ew. nr (...) położonej w Z. obj. KW (...) oraz nakazuje pozwanym M. K. i Ł. K. (1) aby przywrócili stan zgodny z prawem poprzez usunięcie posadowionego przez pozwanych na działce nr (...) ogrodzenia o długości około 60 m,

II. upoważnia powodów do usunięcia posadowionego przez pozwanych M. K. i Ł. K. (1) na nieruchomości powodów opisanej w punkcie I wyroku ogrodzenia o długości około 60 m w razie niewykonania przez pozwanych w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku tej czynności, na koszt pozwanych M. K. i Ł. K. (1),

III. w pozostałej części powództwo oddala,

IV. zasądza od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. solidarnie na rzecz powodów P. F. i A. F. solidarnie kwotę 200 zł. (dwieście) tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. zasądza od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. solidarnie na rzecz powoda P. F. kwotę 917 zł. (dziewięćset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu,

VI. zasądza od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. solidarnie na rzecz powódki A. F. kwotę 2.000 zł. (dwa tysiące) tytułem zwrotu kosztów procesu,

VII. nakazuje ściągnąć od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwotę 2.971,56 zł. (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt jeden 56/100) tytułem pozostałych wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok,

2. odpis wyroku doręczyć stronom lub pełnomocnikom, działającym osobiście z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia wniosku o uzasadnienie i apelacji,

3. kal. 7 dni.

N. 18 października 2021r. Sędzia Grażyna Poręba

Sygn. akt I C 236/20 upr.

UZASADNIENIE

pkt I, II, IV, V, VI, VII wyroku z dnia 18.10.2021 r.

Powodowie P. F. i A. F. w pozwie z 24.02.2020 r., skierowanym przeciwko M. K., Ł. K. (1), F. P., domagali się:

a) nakazania pozwanym, aby zaprzestali naruszeń prawa własności nieruchomości powodów, stanowiącej dz. ew. (...), obj. KW nr (...), położonej w Z. oraz przywrócili stan zgodny z prawem, poprzez usunięcie posadowionego przez pozwanych na ww. nieruchomości ogrodzenia o długości 60 m,

b) upoważnienia powodów do usunięcia posadowionego przez pozwanych na ww. nieruchomości ogrodzenia o długości 60 m w razie niewykonania przez pozwanych, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia tej czynności na koszt pozwanych,

c) nakazania pozwanym, aby zaniechali naruszania terenu położonego w Z., stanowiącego część dz. ew. nr(...), obj. KW nr (...) zaznaczonej przez powodów na szkicu sytuacyjnym z ustalenia przebiegu granicy kolorem różowym, które to naruszenia są dokonywane od 27.03.2019 r. i polegają na nanoszeniu gałęzi, paleniu ogniska, posadowieniu ogrodzenia z siatki leśnej na betonowych słupkach.

Domagali się też zasądzenia kosztów procesu na ich rzecz, według norm przepisanych (k. 1-8).

W uzasadnieniu wskazano, że powodowie są właścicielami dz. ew. nr (...), która od strony południowo-zachodniej graniczy z dz. ew. nr (...), której właścicielami są B. S. i D. S.. Od 27.03.2019 r. część nieruchomości powodów

jest bezprawnie zajmowana przez pozwanych, którzy w tym dniu wbili na terenie działki powodów pale, rozciągnęli sznur z zamiarem wykonania ogrodzenia. Powód wzywał pozwanych do zaniechania naruszeń, zawiadomił Policję. Pomimo tego i pouczeń ze strony funkcjonariuszy Policji, iż powinni odstąpić od swoich działań, pozwani postawili betonowe słupki. W dniu 28.03.2019 r., a następnie 22.05.2019 r. pozwani kolejny raz posadowili na działce powodów betonowe słupki. Pomimo interwencji policji, wezwań do zaniechania naruszeń, pozwani nie zdemontowali ogrodzenia o długości 60 m z działki powodów. Dodatkowo, powodowie wskazali, że nabyli działkę nr (...) od M. C. w dniu 27.04.2016 r., a zgodnie z informacjami przekazanymi przez sprzedającego – zarówno on – jak i jego poprzednicy prawni posiadali część działki (...) należącej do B. S. i D. S. w granicach wskazanych w operacie kolorem różowym (powodowie posiadają ww. nieruchomości w ww. granicach od 27.04.2016 r. do chwili obecnej). Pozwani od 27.03.2019 r. naruszają posiadanie powodów terenu położonego w Z. i stanowiącego część dz. ew. nr (...), szczegółowo wskazanego w operacie naniesioną kolorem różowym granicą posiadania. Pozwani dopuszczają się aktów naruszania posiadania powodów poprzez nanoszenie gałęzi, palenie ogniska, posadowienie ogrodzenia z siatki leśnej na betonowych słupkach.

Pozew o ochronę posiadania, którego żądanie zostało sformułowane w punkcie III zostało z uwagi na treść art. 191 k.p.c. wyłączone do odrębnego rozpoznania

(sprawa zarejestrowana pod sygn. akt I C 311/20).

Pozwany Ł. K. (1) w odpowiedzi na pozew z dnia 16.04.2020 r., wskazał, że wszelkie czynności które kiedykolwiek wykonywał na działce (...) w Z., wykonywał na polecenie rodziców J. i M. K., on zaś nigdy nie czuł się posiadaczem jakiegokolwiek fragmentu tej działki (k. 62).

Pozwany F. P., w odpowiedzi na pozew z dnia 16.04.2020 r. wskazał, że wszelkie czynności, które wykonywał na działce (...) w Z., wykonywał na zlecenie J. i M. K., on zaś nigdy nie czuł się posiadaczem jakiegokolwiek fragmentu tej działki (k. 64).

Pozwany M. K. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia od powodów solidarnie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania (k. 66-68).

W uzasadnieniu podał, że zaprzecza, jakoby D. S. i B. S. byli właścicielami działki nr (...). Część tej działki, stanowiąca niegdyś parcele(...) i(...) zawsze była własnością T. D. i jego spadkobierców, w tym żony pozwanego – J. K.. Od 1996 r. teren ten jest natomiast własnością J. i M. K.. Północna granica posiadania działki przebiegała w tym miejscu, gdzie obecnie pozwany M. K. posadził ogrodzenie, a posiadanie to nigdy nie było kwestionowane ani przez rodzinę S., ani przez poprzedniego właściciela działki nr (...) – M. C.. W ocenie pozwanego, ogrodzenie zostało posadowione w granicy użytkowania nieruchomości, która nie była kwestionowana przez lata, zaś od strony wschodniej została zaakceptowana przez poprzednika prawnego powodów – M. C.. Według pozwanego to powód kwestionuje przebieg granicy, dlatego pozwany chcąc uniknąć dalszych prób naruszania jego posiadania, posadził w marcu 2019r. na granicy działek sporne ogrodzenie wspólnie z pozostałymi pozwanymi, których działania nie były nastawione na naruszanie własności powodów i wykonywali oni polecenia pozwanego M. K.. Wskazywał również, iż w terenie byli geodeci, którzy wytyczali granicę.

W myśl art. 505⁴ § 1 k.p.c. zmiana powództwa (w postępowaniu uproszczonym) jest niedopuszczalna a zatem żądanie zaprezentowane przez powoda w piśmie z dnia 13 października 2021r., które częściowo stanowi zmianę powództwa pozostaje bezskuteczne w zakresie w jakim jest odmienne od pierwotnego żądania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Zgodnie z treścią KW nr (...) dz. ew. nr (...)o pow. o,06 ha stanowi własność P. F. i A. F. na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej – na podstawie umowy sprzedaży z dnia 27.04.2016 r., Rep. A. nr (...).

Zgodnie z treścią KW nr (...), dz. ew. nr(...) stanowi własność D. S. w 3/6 części oraz B. S. w 3/6 części. Operatem (...) dz. ew. nr (...) w obrębie Z. o pow. 1,25 ha, podzieliła się na dz. ew. nr (...) o pow. 0,0008 ha, (...) o pow. 0,0072 ha i (...) o pow. 1,24 ha. Działka (...) uległa podziałowi na działki nr (...), do działki (...) przylega działka (...).

Dowód: odpis KW nr (...) – k. 9-12, opinia biegłego k. 181

Poprzednim właścicielem działki nr (...) był M. C., który użytkował ją poprzez koszenie trawy i zbieranie owoców z kilku jabłoni rosnących na jego działce. Granice działki (...) z sąsiednią działką (...) M. C. umiejscawiał w linii rosnących krzaków oraz drzewa, nazywanego korciepką rokita, które rosło według ówczesnego właściciela dokładnie w granicy. Przez lata do tej linii, od strony działki (...), teren użytkował M. C. a od strony działki (...) M. K..

Tak sytuowana i utożsamiana z użytkowaniem granica działek biegnie nieco na południowy zachód od granicy ewidencyjnej, po terenie działki ew. nr (...) (obecnie (...)) i nie pokrywa się z faktyczną granicą nieruchomości uwidocznioną na mapie ewidencyjnej.

W 2016 r. M. C. sprzedał działkę nr (...) P. i A. F.. Powodowie przystąpili do czyszczenia, podcinania jabłoni, usunięcia innych drzew, usunięcia wyrastających korzeni tzw. korciepki, koszenia trawy.

W marcu 2019r. pozwany M. K. na działce nr (...) umieścił drewniane paliki i rozciągnął między nimi sznur i w ten sposób zawłaszczając m.in. teren na którym rosły dwie jabłonie znajdujące się na działce (...). Pomimo interwencji powoda i stwierdzeniu przez niego, że jabłonie rosną na jego gruncie wkrótce w terenie pojawiły się nabite betonowe słupki. Powód usunął je i położył obok, wezwał też policję. Pomimo tych działań pozwani ponownie postawili betonowe słupki z rozciągniętymi na nich metalowymi linkami. Ogrodzenie było stawiane w sumie trzy razy, bowiem powód dwukrotnie je usuwał, prace były wykonywane w różnych konstelacjach. Zawsze odbywały się przy czynnym udziale i na zlecenie M. K., za drugim razem ogrodzenie stawiał też kolega M. K., F. P. i pomimo upomnień powoda nie chciał zaprzestać prac a za trzecim, ostatnim razem przy istniejącym do dzisiaj ogrodzenie pracował syn M. K., Ł. K. (1).

Zarówno M. K. jak i jego syn Ł. K. (1) uważają, iż postawili ogrodzenie w granicy i teren ogrodzony jest własnością pozwanego M. K. i jego żony i zaprzeczają naruszeniu prawa własności powodów.

W terenie w ostatnich latach: 2018, 2019, 2020r. byli obecni geodeci w celu ustalenia przebiegu granicy także między działkami (...), jakkolwiek ich prace dotyczyły także innych kwestii nie związanych z tą granicą. W wyniku tych prac zostały sporządzone operaty i mapy do celów prawnych i ustalenia przebiegu granic uwidaczniające przebieg granic i punkty graniczne.

W oparciu o dokumenty znajdujące się w ewidencji gruntów można jednoznacznie stwierdzić, iż granica między działkami nr (...) i obecnie (...) biegnie w linii prostej od betonowego granicznika zaznaczonego na mapie punktem g3 do punktu granicznego o numerze 700. W punkcie g3, stanowiącym trójmiedzę między działkami (...) znajduje się granicznik betonowy i punkt ten jest zgodny i akceptowany przez właścicieli nieruchomości.

Granica ta, wskazywana przez wszystkich geodetów pracujących w terenie, jest granicą ewidencyjną działek nr (...) i na stan obecny nie ma żadnych wskazań do ustalenia innego przebiegu granicy nieruchomości sąsiednich opisanych wyżej. Granica parceli gruntowej nr (...) która wchodzi w skład działki ew. nr (...) i jest parcelą przylegającą do terenu, który obecnie jest działką nr (...), według mapy katastralnej znajduje się na działce nr (...), jest ona znacznie przesunięta w kierunku ku południowo zachodnim od granicy ewidencyjnej i ogrodzenia.

Dowód: częściowo zeznania świadka E. C. – nagranie z rozprawy z dnia 14.10.2020 r. 00:09:35 i k. 130, zeznania świadka M. C. – nagranie z rozprawy z dnia 14.10.2020 r. 00:30:31 i k. 130/2, zeznania świadka M. S. (1) – nagranie z rozprawy z dnia 14.10.2020 r. 01:01:32 i k. 131, zeznania świadka B. S. – nagranie z dnia 14.10.2020 r. 01:19:30 i k. 131/2, zeznania świadka L. K. – nagranie z dnia 14.10.2020 r. 02:05:14 i k. 132/2, zeznania powoda P. F. – nagranie z dnia 14.10.2020 r. 03:25:32 i k. 133/2, opinia biegłego geodety – k. 167-184, odpowiedź biegłego na zarzuty – k.

212-213 zeznania świadka W. P. – nagranie z dnia 14.10.2020 r. 01:37:07 i k. 131/2, częściowo zeznania pozwanych k. 134/v-135 i zeznania pozwanego Ł. K. w sprawie I C 311/20

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, opinii biegłego oraz dowodach osobowych, w postaci zeznań stron i świadków.

Częściowo niespójne były zeznania świadka E. C., który jest bratem poprzedniego właściciela dz. ew. nr (...), tj. M. C.. Świadek początkowo wskazał bowiem, że nie wie jak przebiegała granica i nic mu nie wiadomo, by drzewo „korciepka” wyznaczało granicę, natomiast chwilę później podał, że brat M. użytkował działkę (...) do „korciepki”, co w każdym razie wskazuje, iż granica działki nr (...) od strony działki (...) także w opinii użytkujących znajdowała się na pewno poza ogrodzeniem wzniesionym przez pozwanych.

Świadek M. C. (poprzedni właściciel dz. (...)), wskazał że użytkował do krzaków, które rosły w granicy i do drzewa, które się tam znajdowało (potocznie zwane przez innych świadków „korciepka”). Zeznania świadka były wiarygodne i spójne, i z nich również wynika, że w opinii ówczesnego właściciela granica działki (...) biegła za istniejącym obecnie ogrodzeniem.

Z zeznaniami tego świadka zbieżne były zeznania świadka M. S. (1), która jako wyznacznik granicy pomiędzy działkami (...), a (...) wskazywała drzewo „korciepka”. Wskazała, że nigdy nie było sporów granicznych i zawsze granica przebiegała w tym właśnie miejscu. Zeznania te były zbieżne z zeznaniami świadka B. S..

Świadek L. K. podała, że jabłonie rosły na działce C., co było zgodne z zeznaniami ww. świadków oraz wskazaniem geodetów. Podała, że w jej ocenie, pozwany M. K. wybudował ogrodzenie na działce należącej obecnie do P. F..

Zeznania wymienionych wyżej świadków, sąsiadów, byłego właściciela działki (...), osób niespokrewnionych z powodami wskazują jednoznacznie, iż granica pomiędzy działkami (...) według ich wiedzy znajdowała się nawet bardziej na południowy zachód od faktycznej granicy ewidencyjnej, czyli w kierunku działki (...) a w każdym bądź razie na pewno dalej niż wzniesione przez pozwanych ogrodzenie. Świadcowie sytuowali granice po linii zarośli, których obecnie już nie ma ale są widoczne na mapie z geoportalu i po rosnącym nadal drzewie nazywanym korciepka, rokita, które znajduje się de facto na działce (...). Świadcowie wskazywali, iż jabłonie rosnące na działce (...) a obecnie znajdujące się poza ogrodzeniem były własnością M. C..

Z zeznaniami świadków korespondują zeznania powoda P. F., które także należy ocenić jako wiarygodne. Powód przed zakupem działki otrzymał od zbywcy informację, iż granica jest po korciepkę i po wyciętą już śliwę.

Najważniejszym jednak dowodem, na podstawie którego sąd ustalił istotny z punktu widzenia sporu o własność, stan faktyczny jest dokumentacja geodezyjna i opinia biegłego sądowego – geodety D. H..

Z dowodów tych wynika, iż przebieg granicy ustalało w terenie kilku geodetów, sporządzili oni dokumentację, na podstawie której biegły sądowy wskazał granice działek nr (...). W sprawie zeznawał jako świadek jeden z pracujących w terenie geodetów W. P., który także jednoznacznie zeznał, że granica ewidencyjna jest jedynie obowiązującą na chwilę obecną i rzeczywistą granicą między działkami (...).

Właśnie te kluczowe dowody z dokumentów, które w sposób nie budzący wątpliwości wskazują przebieg granicy, między innymi powodują, że sąd uznał zeznania wymienionych wyżej świadków i powoda za prawdziwe i wiarygodne, natomiast zeznania pozwanych oraz świadków J. K., J. S., M. S. (2) są niewiarygodne, nie znajdują żadnego oparcia w faktach i nie korespondują z niebudzącymi wątpliwości sądu zeznaniami świadków M. C., M. S. (1), B. S., W. P., L. K., powoda oraz bezspornym materiałem dowodowym w postaci dokumentacji geodezyjnej i opinii biegłego.

Świadcowie zawnioskowani przez pozwanego M. K. są najbliższą rodziną jego i pozwanego Ł. K. (1), nadto świadek J. K. – żona pozwanego M. K. jest osobiście zainteresowana wynikiem sprawy bowiem twierdzi, iż to także jej przysługuje prawo własności do spornego terenu po linię postawionego ogrodzenia. Niezależnie więc od oczywistych wniosków które należy wysnuć z materiału dowodowego co do ustalenia przebiegu granicy, należy też mieć na uwadze fakt

pokrewieństwa i podchodzić z ostrożnością do zeznań członków rodziny stron, żywo zainteresowanych wynikiem sprawy.

Na marginesie należy jeszcze zaznaczyć, iż nie jest prawdą, że pozwany M. K. porozumiał się z M. C., który miał mu zezwolić na stale koszenia działki (...). Niezależnie od tego w jakim celu była podnoszona ta okoliczność to powyższemu rzekomemu porozumieniu zaprzeczył świadek M. C..

Sąd jak wskazano wyżej uwzględnił w całości opinię biegłego geodety, która jest rzetelna, pełna i jasna. Biegły opisał dokumentację w oparciu, o którą sporządził opinię, był na gruncie i w sposób jasny przedstawił przebieg granicy, usytuowanie ogrodzenia i elementów terenowych. Strony nie wniosły istotnych zarzutów do opinii. Wprawdzie pozwani kwestionowali formę sporządzenia opinii, która jak twierdzili stała się postępowaniem o rozgraniczenie, nie miało to jednak w ocenie sądu żadnego znaczenia dla wniosków opinii i odpowiedzi na pytania sądu o to gdzie znajduje się granica działek i gdzie postawiono ogrodzenie. To, że na gruncie były obecne osoby niebędące stronami postępowania nie wpływa w żaden sposób na ocenę opinii biegłego. Mało tego, myli się pełnomocnik pozwanych uważając, iż uwidocznieni w księdze wieczystej aktualni właściciele działki (...) D. i B. S. oraz inni właściciele gruntów sąsiednich mogliby nie zostać zawiadomieni przez geodetę o czynnościach terenowych na ich nieruchomościach. Podstawowym obowiązkiem geodety przy jakiegokolwiek pracy geodezyjnej, także na zlecenie sądu jest zawiadomienie właścicieli gruntów. Poza tym biegły w sposób prawidłowy zawiadomił samych pozwanych, którzy jakkolwiek nie są właścicielami działki (...) ale co oczywiste jako strony mogli uczestniczyć w czynnościach jako strony procesu. Właśnie w kontekście tego, iż niniejsze postępowanie nie jest postępowaniem o rozgraniczenie a dowód z opinii biegłego miał służyć wyłącznie pokazaniu granicy działek oraz miejsca naruszeń, jako bezprzedmiotowy, nie mający znaczenia dla sprawy i nieprzydatny sąd uznał wniosek dowodowy pozwanego M. K.

z opinii biegłego specjalisty z zakresu nanoszenia i interpretacji zdjęć lotniczych na okoliczność naniesienia stanu faktycznego uwidocznionego na zdjęciach lotniczych na mapę ewidencyjną.

Na koniec należy wskazać, iż bezspornym był sam fakt postawienia ogrodzenia, okoliczności, iż ogrodzenie to było stawiane trzy razy, dwukrotnie usuwane przez powoda oraz fakt, że ogrodzenie stawiali wszyscy trzej pozwani choć nie wszyscy byli obecni przy każdym wznoszeniu. Niespornym jest, iż ogrodzenie to nadal znajduje na działce oraz, że właścicielami działki nr (...) są powodowie.

Sąd zważył, co następuje:

Przechodząc do oceny merytorycznej niniejszego powództwa, wskazać należy, że zgodnie z art. 222 § 2 k.c. przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób niż przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem oraz zaniechanie naruszeń. Ochrona własności wiąże się immanentnie z bezwzględny charakterem tego prawa, bowiem zgodnie z art. 140 k.c., w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Dla osób trzecich płynie stąd obowiązek biernego poszanowania cudzego prawa własności.

W przedmiotowej sprawie z opinii biegłego wynika, że ogrodzenie wybudowane zostało przez pozwanych na terenie działki nr (...), będącej obecnie własnością powodów P. F. i A. F. a pozwany nie przysługuje żadne prawo do dysponowania częścią działki powodów usprawiedliwiające i uzasadniające ich zachowanie. Pozwani nie mają także tytułu własności do zajętej części działki nr (...) jak i żadnego innego skutecznego tytułu do władania tym gruntem.

Zarówno granica ewidencyjna, jak i katastralna biegnie za linią ogrodzenia w stronę działki nr (...), a nawet granica katastralna pokrywa się mniej więcej z granicą wskazywaną przez świadków powołanych w niniejszej sprawie, tj. E. C., M. C., M. S. (1), B. S., powoda P. F., którzy za granicę wskazywali linię biegnącą od drzewa tzw. „korciepki”.

Bezspornie zatem prawo własności powodów do działki nr (...) zostało naruszone poprzez postawienie na ich gruncie ogrodzenia a naruszenia tego dokonali, co nie było kwestionowane, wszyscy pozwani.

Podsumowując, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż powództwo znajduje uzasadnienie w treści przytoczonego wyżej art. 222 § 2 k.c. W trakcie procesu wykazano, że pozwani wybudowali ogrodzenie na terenie działki o nr (...), będącej własnością powodów, dlatego uwzględniając powództwo w tym zakresie Sąd nakazał wszystkim pozwanym, aby zaprzestali naruszeń prawa własności nieruchomości powodów (dz. 220). W tym miejscu należy nadmienić, iż to żądanie pozwu było uzasadnione w stosunku do wszystkich pozwanych bowiem każdy z nich na jakimś etapie dopuścił się naruszenia prawa własności i nie reagował na interwencje powoda.

Sąd nakazał pozwanym, aby przywrócili stan zgodny z prawem, poprzez usunięcie posadowionego przez nich ogrodzenia o długości ok. 60 m, przy czym ograniczył się do orzeczenia takiego nakazu tylko w stosunku do M. K. i Ł. K. (1) bowiem to oni byli budowniczymi ostatniego, istniejącego do dziś ogrodzenia. To wzniesione przez F. P. zostało już usunięte przez powoda.

W punkcie II Sąd upoważnił powodów do usunięcia posadowionego przez pozwanych M. K. i Ł. K. (1) na działce (...) ogrodzenia w razie niewykonania przez pozwanych w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku tej czynności na koszt pozwanych M. K. i Ł. K. (1). Zgodnie bowiem z treścią art. 480 k.c. w razie zwłoki dłużnika w wykonaniu zobowiązania czynienia, wierzyciel może, zachowując roszczenie o naprawienie szkody, żądać upoważnienia przez sąd do wykonania czynności na koszt dłużnika (§ 1). Jeżeli świadczenie polega na zaniechaniu, wierzyciel może, zachowując roszczenie o naprawienie szkody, żądać upoważnienia przez sąd do usunięcia na koszt dłużnika wszystkiego, co dłużnik wbrew zobowiązaniu uczynił (§ 2). Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego prezentowane w wyrokach z 6.10.1972 r. (sygn. akt. I CR 274/72) z 23.05.2013 r. (sygn. I CSK 531/12) oraz uchwałach z 28.06.2006 r. (sygn. III CZP 23/06), 10.05.1989 r. (sygn. III CZP 36/38), 17.02.2016 r. (sygn. III CZP 106/15), wedle którego upoważnienie do wykonania zastępczego z art. 480 k.c. może znaleźć zastosowanie w odniesieniu do wykonania nałożonych w orzeczeniu sądowym, a zmierzającym do realizacji czynności zastępowalnej. Takie wyrzeczenie pozostaje w pozytywnej relacji ze współczesnymi potrzebami społeczeństwa, wymaganiami sprawności obrotu oraz zapewni elastyczność i koncentrację egzekucji. Zgodne z zasadami zapewnienia efektywności wyroku sądowego jest nadto określenie pozwanym realnego terminu dla wykonania spoczywającego na nich zobowiązania, dlatego też Sąd określił termin 14 dniowy biegnący od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Z kolei brak oznaczenia w wyroku takiego terminu implikowałoby w razie braku realizacji zobowiązania na wezwanie, konieczność inicjowania kolejnych postępowań i zbędne przedłużenie w czasie procedurę realizacji wyroku.

W związku z tym, iż sąd nie nakazał pozwanemu F. P. usunięcia ogrodzenia z zagrożeniem wykonania tej czynności przez powodów na jego koszt z przyczyn już wskazanych wyżej, w tej części powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

W konsekwencji powyższego, w punkcie IV Sąd zasądził solidarnie od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. na rzecz powodów P. F. i A. F. kwotę 200 zł, tytułem zwrotu poniesionej przez nich opłaty od pozwu.

W punkcie V Sąd zasądził solidarnie od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. na rzecz powoda P. F. kwotę 917 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, którego stawkę ustalono w oparciu o § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j. z dnia 2018.01.30) – 900 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa 17 zł.

W punkcie VI Sąd zasądził solidarnie od pozwanych M. K., Ł. K. (1) i F. P. na rzecz powódki A. F. kwotę 200 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu (uiszczonej zaliczki na opinię biegłego geodety).

W punkcie VII Sąd nakazał ściągnąć solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.971,56 zł, tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na opinię biegłego geodety.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanych,
3. kal. 14 dni.

N., dnia 10 listopada 2021r.

Sędzia Grażyna Poręba